

ת"פ 19803/05/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד פארס

בית משפט השלום בעכו

15 מאי 2016

ת"פ 19803-05-16 מדינת ישראל נ' פארס(עציר)

19823-05-16

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

מוחמד פארס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שרייר

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד דדון

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל, וכן בהפרת הוראה חקוקה, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק הנ"ל.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.4.2016 הגיע הנאשם לבית אמו (להלן - "המתלוננת"), וביקש ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה. כאשר סירבה, הנאשם התעצבן והטיח את מכשיר הטלפון ברצפה ושביר אותו, ובנוסף לכך הרים את הטלפון וניפצה ארצה. באותו מעמד איים הנאשם על המתלוננת באופן שאמר לה: "אני אשרוף את הבית, תחשבי רק על מוות ואל תחשבי על חיים", וזאת בכוונה להפחידה.

בתאריך 1.5.2016 שוחרר הנאשם עפ"י החלטת קצין משטרה בתנאים מגבילים ולאחר חתימה על כתב ערובה. עפ"י תנאים אלה נאסר על הנאשם ליצור קשר כל שהוא עם המתלוננת או להיפגש עמה למשך שבוע ימים (להלן - "ההוראה החוקית").

עמוד 1

אלא שביום 4.5.2016 הפר הנאשם את ההוראה החוקית באופן שהגיע לבית המתלוננת וביקש ממנה הלוואה בכדי לרכוש חלקת אדמה. המתלוננת ענתה לו שאין לה כסף, ועל מנת למנוע עימות עמו עזבה את ביתה יחד עם בן אחר שלה.

ב"כ המאשימה ציין בטיעונו את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, והחומרה הגלומה בהם, ובפרט שהעבירות בוצעו בתוך המשפחה ובבית של המתלוננת.

בשים לב לכך כי מדובר באירוע אחד טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם עומד על 9-14 חודשי מאסר בפועל, ובנסיבות המקרה דנן ולאור עברו הנקי של הנאשם, עתר לגזור עליו עונש ברף התחתון של העונש ההולם.

לעומת זאת טען הסנגור כי יש להקל עם הנאשם שזאת היא הסתבכותו הראשונה עם החוק.

הסנגור טען כי הרף התחתון של העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה, ולא כפי שטען ב"כ המאשימה.

אשר לעונש שיש לגזור על הנאשם, הסנגור הפנה לעברו הנקי לחלוטין ועל נטילת האחריות מצדו על מעשיו והודאתו בהזדמנות הראשונה.

הסנגור הפנה גם לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ובפרט הטרגדיה שפקדה אותו עם מות אביו.

דין:

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות הם השמירה על תחושת הביטחון ושלווה הנפש, זכות הקניין, שלטון החוק והשמירה על הסדר הציבורי.

בגדר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון את תוכן האיום, שהוא במדרג חומרה גבוה וכלל איום מפורש על חיי המתלוננת.

זה המקום לציין כי בכתב האישום צוין כי למחרת היום בו הושמעו האיומים נשרף ביתו של הנאשם אשר מתגורר בסמיכות לבית המתלוננת, ואולם אין בידי להתייחס לנתון זה כנתון שקשור בהכרח באיום שהושמע, שכן אפילו המאשימה עצמה אינה טוענת לקשר בין האירועים, ובכל מקרה היא לא טענה במפורש בכתב האישום לקשר ישיר או עקיף ביניהם.

כמו כן, לקחתי בחשבון את הנזק שהנאשם גרם לרכושה של המתלוננת, המתבטא בשבירת הטלפון הנייד שלה ומכשיר הטלוויזיה שהיה בביתה, כך שאין המדובר בנזק של מה בכך.

עמוד 2

אשר להפרת ההוראה החוקית - מבלי להמעיט מחומרת ההפרה, אין להתעלם מהעובדה כי לעבירה זו לא התלוותה עבירה נוספת, וכי חרף סירוב המתלוננת לתן הלוואה כספית לנאשם, הוא לא נהג כפי שנהג בפעם הקודמת עת איים עליה עקב סירובה לתת לו את הטלפון הנייד שלה.

בחינת הפסיקה הנוהגת בקשר לעבירה זו מגלה פער ניכר ברמת הענישה, אך זאת בשל נסיבות העושה והמעשה בכל מקרה נדון.

לפיכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו נעה בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם, בן 33 שנים, נטול הרשעות קודמות וזאת היא הסתבכותו הראשונה בפלילים.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, וחסך זמן שיפוטי יקר לרבות הצורך בהעדתם של המתלוננת (אמו) ושל אחיו.

כמו כן, הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה עליהם.

בנוסף לכך, הנאשם נמצא במעצר החל מיום 4.5.2016 ויש להניח כי תקופת מעצרו עד כה חידדו עבורו את גבולות המותר והאסור על פי חוק.

בנסיבות אלה, שוכנעתי להטיל על הנאשם עונש שנמצא קרוב יותר לרף התחתון של מתחם הענישה בנוסף לרכיב ענישה צופה פני עתיד ופיצוי למתלוננת.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

· מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 4.5.2016 ועד היום.

משמעות הדבר היא כי הנאשם סיים לרצות את עונשו.

· מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי בתקופה זו לא יבצע הנאשם אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, ויורשע בגינה.

· פיצוי למתלוננת (עדת תביעה מס' 4) בסכום של 1,000 ₪ אשר ישולם תוך 60 ימים מהיום על ידי הפקדתו בקופת בית המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ו, 15/05/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת